

mel, sed iterum, non palam sed coram tum Amicis, tum Inimicis fideliter & infallibiliter celebranti. Tantum.

POSITIONES EX UNIVERSA THEOLOGIA

SECTIO I.

Introductio.

§. I. Dei Existentia. 1) Deum existere prima & summa veritas est, quam omnis generis argumenta invicte probant. 2) Absurdissime errant *Pantheistæ*, qui Naturam divinam ab hac rerum universitate non distinguunt, atque ita verbo quidem Deum profitentur, re autem tollunt. 3) Absque Dei existentis opinione nulla hominum Societas diu tranquilla persistere potest. 4) Natura sua *unus* est; Polytheismus igitur gentilium ac geminum Manichæorum boni, malique principum cum sana ratione pugnat.

§. II. Religio. 1) Supremi Numinis agnitio cum gravissima obligatione ipsum colendi connexa est; cultum istum Religionem dicimus. 2) Religionis naturalis, in se spectatæ, infirmitas nos Revelatione indigere ostendit. 3) Revelatio potest nobis etiam Mysteria ad credendum proponere: hæc autem sunt quidem supra, non contra rationem.

§. III. Revelatio Mosaica. 1) Revelationis hujus series & argumentum exhibetur nobis potissimum in Libro antiquissimo, qui Pentateuchus dicitur. 2) Liber hic omni fide dignus est, & genuinum *Mosis*, magni Prophetæ, opus. 3) Religio inde innotescens testatissima est, omnibusque fulget Divinitatis Characteribus. 4) Ex ipsa tamen Religionis istius œconomia, & ex Libris illius prophetici constat, quod aliquando, quoad certa puncta sit abroganda, & quod per futurum *Messiam* nova & præstantior eidem sit successura.

§. IV. Revelatio Christiana. 1) Imperante Tiberio Cæsare extitit vir nomine *Jesus*, qui dicitur *Christus*, promissum in Lege Mosaica *Messiam* se pronuncians, novæque Religionis Auctor. 2) Ad propagandam hanc Religionem certos elegit discipulos, qui vitam & doctrinam Magistri sui scriptis consignarunt. 3) Libri hi, quos novum Testamentum adpellamus etiamnum incorrupti existunt, & summam merentur fidem. 4) Ex libris istis discimus, *Jesum Christum* in confirmationem divinæ Missionis suæ præter plurima Miracula & Prophetias edidisse, quæ ad apicem completæ sunt. 5) Religio ergo Christiana vera, divina & revelata est.

§. V.

§. V. *Ecclesia Catholica.* 1) Datur cœtus hominum religionem veram profitentium. Talis cœtus est sola Ecclesia Christiana; itaque hæc sola est vera Christi Ecclesia. 2) Porro Deus veræ Ecclesiæ tribuit donum *inerrantiæ* in proponendis revelationibus. 3) Sicut Religio christiana varias sectas numerat, ita Ecclesia christiana in varias Ecclesias seinditur. 4) Ut ergo innotescat, quænam sit vera Dei Ecclesia, notæ quædam veræ Dei Ecclesiæ characteristicæ dentur necesse est, quæ eam a cæteris Ecclesiis secernant, illisque evidenter credibiliorem reddant. 5) Notæ hæc sunt *Unitas, Sanctitas, Catholicitas & Apostolicitas.* b) His prærogativis sola gloriatur Romano-Catholica Communio; proin ea sola est vera *Christi Ecclesia*, donoque *inerrantiæ* gaudet.

§. IV. *Instrumenta revelationis sunt S. Scriptura & Traditio.* 1) *S. Scriptura* Verbum Dei est a scriptoribus divinitus inspiratis literis signatum. 2) Canon genuinus sacrorum Librorum est is, quem statuit Tridentinum. 3) *S. Scriptura* ex originali in varias successive linguas translata est. 4) Inter Versiones orientales præ reliquis eminet ea, quæ vulgo *septuaginta viralis* audit. 5) Inter versiones latinas sola *Vulgata* authentica est. 6) Tridentinum tamen eandem authenticam declarans, fontibus nihil detraxit autoritatis. 7) Ad genuinum Scripturæ sensum rite intelligendum, & debite proponendum plurimum servit ars hermeneutica. 8) Præter Scripturam admittendæ sunt *Traditiones* tam ad mores, tum ad fidem pertinentes, pari cum Scriptura ipsa divina, reverentia suscipiendæ. 9) Dantur certæ regulæ, quibus Traditiones divinæ a non divinis, & hæc inter se discernantur. 10) Fontes Traditionis sunt Symbola Fidei, Libri liturgici, Acta Conciliorum & Scripta Ss. Patrum.

§. VII. *Revelationis Index.* 1) Etsi Verbum divinum sit regula credendorum agendorumque: cum tamen Scriptura multas obscuritates involvat, quin ipsa sibi ad eas tollendas sufficiat; Traditiones vero ob temporum diuturnitatem & injurias non raro dubiæ reddantur, controversiæ circa Revelationem non paucæ oriuntur. 2) Unde a Christo animatum quoddam & infallibile Tribunal constitutum est, Ecclesia nempe Catholica Legitimus & supremus Verbi Dei Interpret. 3) Porro Ecclesiæ judicium circa fidem & mores infallibile est, siue ea in Conciliis œcumenicis sit collecta, siue per orbem dispersa.

§. VIII. *Ecclesiæ Regimen.* 1) *Christus* Ecclesiam suam ita instituit, ut sit Societas inæqualis. 2) Potestatem spiritualem regendi Ecclesiam solis concessit Apostolis, eorumque successoribus Episcopis. 3) Petro tamen collatus fuit Primatus Honoris & Jurisdictionis. 4) Primatus hic cum morte Petri non expiravit. 5) Sed transiit in ejusdem Successores Romanos Pontifices. 6) Jura hujus Primatus vera alia sunt primigenia alia accessoria.

SECTION II.

Doctrina Religionis Catholicæ.

§. I. *Deus in se spectatus.* 1) Deus, quem Revelatio etiam in natura unicum & purissimum Spiritum esse docet, omnes Perfectiones cum infinita eminentia

nentia continet. 2) Hinc perfectissima gaudet Scientia, quoad præsentia, præterita & futura. 3) Libera quoque gaudet voluntate. 4) Vult & sincere etiam post Adæ lapsum omnium Salutem. 5) Prædestinat ad gloriam ex prævisis meritis, & ex demeritis ad pœnam. 6) In Personis trinus, Pater, Filius & Spiritus Sanctus. 7) Tres hæc Personæ inter se distinctæ participant unam eandemque naturam divinam, sed non eodem modo. 8) Pater enim a nullo est factus nec creatus nec genitus. 9) Filius a Patre solo est, non factus nec creatus sed genitus. 10) Spiritus S. a Patre & Filio, non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens. 11) Hoc tamen non obstant, in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus, sed totæ tres Personæ cœternæ sibi eunt & cœquales. 12) Dogmata hæc, ut ut humanum caput longe superent; nullam tamen in se continent contradictionem. 13) Qui vult ergo salvus esse, ita de Trinitate sentiat.

§. II. *Deus Creator.* 1) Ut Deus Perfectiones suas etiam ad extra manifestaret ornatissimam hanc universi machinam in tempore condidit. 2) Inter res a Deo creatas eminent Angeli, nobilissimi Spiritus, & homo corpore & anima immortalis constans. 3) Deus omnia ea, quæ creavit summa & admirabili quoque providentia conservat & gubernat. 4) Nihil ergo in hoc universo fit sine Deo, aut politivè volente, aut saltem permittente. 5) Adam, qui cum voluntate Sancta & recta e manibus sui Creatoris prodiit, posthabito Numinis præcepto de fructu vetito comedens, lapsus est. 6) Peccatum hoc gravissimam pœnarum seriem traxit: corpus subiectum est morti, cæterisque vitæ miseriis: anima excidit iustitia originali, non tamen libertate, turbato licet æquilibrio: Posteriores (excepta B. V. Maria) eodem peccati reatu, iisdemque pœnis æternis sunt involuti.

§. III. *Deus Redemptor.* 1) Deus pro infinita sua misericordia ab æterno decrevit, genus humanum a tam miseranda captivitate vindicare. 2) Noluit tamen peccata hominum sine præstita satisfactione condonare. 3) Misit igitur Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus. 4) Fuit is *Jesus Christus*, Verbum Patris, verus Deus, tot typis præfiguratus, tot Vaticiniis prænunciatus, qui Spiritus S. virtute humanum Corpus ex Virgine Maria adsumsit, Naturamque humanam cum divina in unitate personæ conjunxit. 5) *Christus* per vitam suam non solum Doctoris & Legislatoris; sed etiam veri sponsoris, Redemptoris & Sacerdotis officio functus est; offensum Deum placavit, ac vere, proprie & plene pro nobis satisfecit. 6) Passus enim est pro salute nostra, crucifixus & mortuus. 7) Tertia vero post mortem die resurrexit a mortuis. 8) Et consummato Redemptionis humanæ regatio ascendit ad Cœlos. 9) Sedet a dextris Dei Patris omnipotentis in gloria.

§. IV. *Redemptionis Fructus.* 1) *Christus* per vitam, passionem & mortem suam nobis meruit omnia gratiæ dona. 2) Gratia igitur omnis est ex meritis Christi; nulla secundum merita nostra. 3) Gratia primaria divisione abit in actualem & sanctificantem. 4) Sine gratia actuali intellectum illuminante, & voluntatem movente homo nec opus salutare perficere, imo nec initia fidei habere potest. 5) Non omnis tamen gratia actualis semper est efficax, sed datur etiam inefficax seu sufficiens. 6) Illa nullam agendi imponit necessitatem. 7) Hæc vero saltem iustis volentibus & conantibus, dum præceptum urget, nunquam deest. 8) In justificatione

tione peccata vere delentur & homo interior renovatur. 9) Iustificatus per bona opera, gratiæ actualis ope peracta, vere meretur.

§. V. *Redemptionis participatio.* 1) Fontes, quæ Christus Salvator noster gratiam suam in nos specialiter derivat, sunt Sacramenta ab ipso *Christo* instituta quorum numerus septenario nec major est, nec minor. 2) Hæc non sunt nuda signa fidem solummodo in nobis excitantia, sed signa practica, quæ vim habent in dispositis producendi gratiam, quam significant. 3) Tria, Baptismus, Confirmatio & Ordo imprimunt Characterem. 4) In Ministro Sacramentorum, ut valide agat, requiritur intentio, non tamen fides nec probitas. 5) Ritus in dispensatione eorum adhiberi soliti, pii sunt & religiosi. 6) Primum inter omnia Sacramenta est *Baptismus*, quo spiritualiter nascimur: sui ablutione per aquam & expressa trium divinarum Personarum invocatione, quam & Apostoli adhibuerunt, confertur. 7) Baptismi necessitas tanta est, ut nisi ab adultis vel re vel voto, a parvulis vero, extra casum martyrii, re ipsa suscipiatur, salus obtineri nequeat. 8) Unde Minister necessitatis est omnis homo viator. 9) Crescimus in fide per *Confirmationis* Sacramentum, quod alii immerito tamquam meram cæremoniam Ecclesiasticam, & rem otiosam rejiciunt. 10) Nutrimur *Eucharistia*, in qua Christus vere, realiter & substantialiter præsens est. 11) Et quidem ita, ut panis & vini substantia plane non remaneat. 12) Usus calicis Laicis necessarius non est ex institutione divina. 13) In Missa offertur verum ac proprie dictum sacrificium. 14) In *Pœnitentia* Sacramento peccata vere remittuntur. 15) Ad hunc tamen effectum consequendum Lege ordinaria & divina necessaria est sic dicta Confessio auricularis. 16) Remissa per hoc Sacramentum culpa & poena æterna, non semper quoque remittitur omnis poena temporalis. 17) Pro hac satisfacere possumus & tenemur. 18) Ad hunc finem utilis est usus Indulgentiarum. 19) Quarum concedendarum Ecclesia habet potestatem. 20) *Extrema Unctio* ad sanationis, quam inchoat Pœnitentia, consummationem ordinatur: Eam numero Sacramentorum ad censet Scriptura, & utriusque Ecclesiæ, Latine & Græcæ consensus perpetuus. 21) Per ordinationem, quæ verum Sacramentum est, ab Episcopo sacrorum Mysteriorum Dispensatores, & Ecclesiæ Præsides constituuntur. 22) Multiplicatio Fidelium *Matrimonio* obtinetur, quod Christus in nova Lege ad Sacramenti dignitatem sublimavit, cujus vinculum adeo Sanctum esse voluit, ut non nisi morte alterius conjugis dissolvatur.

SECTION III.

Adapplicatio Doctrinæ Catholicæ ad vitam Christianam.

1) Omnis Doctrina divinitus inspirata utilis est ad perficiendum hominem, eumque in suis actionibus dirigendum. 2) Regula, ad quam actiones nostras conformare debemus, duplex datur... Una dicitur *Conscientia*, quam, cum proxima honestatis norma sit, semper tenemur sequi, si recta sit, aut invincibiliter erronea. 3) Dictamen conscientiæ, ut actio sit licita, debet esse moraliter certum; ubi ergo habetur ignorantia vincibilis aut dubium, operari non licet. 4) Regula altera *Lex* est, partim a Deo lata, partim ab homine, cui a Deo potestas data est. 5) Deus in corde hominis descripsit Legem, qua ea, quæ natura sua justa, bona sunt & honesta præcipiuntur; contraria prohibentur. 6) Lex ista *naturalis* omnem
aut

aut abrogationem aut dispensationem refugit. 7) Hanc perfecit *Lex Evangelica*, quæ sufficienter promulgata omnes obligat. 8) Quoniam Deus omnibus Legibus obsequium præstandum voluit, neque *civilem* legitime datam sine peccato violare licet. 9) At quia ad peccatum requiritur cognitio, utique & Legis necessaria est notitia, quæ promulgatione acquiritur. 10) Hæ Regulæ actionum humanarum eo tendunt, ut hominem per virtutum Exercitium perfectiorem reddant. 11) Præcipuæ inter Virtutes sunt illæ, quæ Deum immediate pro objecto habent, ut Fides, Spes & Charitas, suntque primarii actus interni Religionis. 12) *Fides* explicita de Deo existente & Remuneratore ita necessaria est, ut sine ea impossibile sit placere Deo. 13) *Spe* theologica vitam æternam, mediaque ad eam conducentia ab omnipotente, optimo & fideli Dēo expectamus. 14) Spem consequitur *Charitas*, qua Deum propter se super omnia, nosmet ipsos vero & proximum propter Deum diligimus. 15) Ex ipsa harum virtutum excellentia patet, illarum actus frequenter eliciendos esse. 16) Erga proximum exerceri debet *iustitia*, quæ intendit ut reddamus alteri, quod illi debetur... Id præstat *Iustitia commutativa*, dum compensationem damni injuste illati, & rei alienæ restitutionem exigit. *Distributiva* beneficia ecclesiastica dignioribus conferri postulat. *Legalis* subditos in conscientia obligat ad solvenda tributa & vectigalia. *Vindicativa* male merentibus proportionatam pœnam statuit.

Finis Hominis Christiani.

1) Virtutum exercitio homo christianus viam sibi sternit ad *Beatitudinem*, ad quam post mortem animæ Sanctæ & plene purgatæ statim perveniunt; 2) quæ autem nondum satis purgatæ sunt, prius pœnas pro peccatis residuas luere debent; adeoque datur *Purgatorium*. 3) Sanctos, qui æterna felicitate fruuntur, colere & invocare honestum est & utile. 4) Datur quoque infernus, ex quo nulla redemptio. 5) Omnes homines aliquando resurgere habent cum corporibus suis, & reddituri sunt de factis propriis in universali iudicio rationem. 6) Peracto hoc iudicio, qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam, qui vero mala, in ignem æternum.

Selecta quædam Historiæ Ecclesiasticæ Capita.

1) S. Petrus Romæ fuit. 2) A primis Ecclesiæ sæculis viguit disciplina arcana. 3) Recte & sapienter contra Arianos Symbolo Nicæno inserta est vox *ὁμολογίας*, qua dogma catholicum apertissime declaratur. 4) Patres *ariminenses* decepti quidem sunt ab arianis, non tamen hæresi subscripserunt. 5) De particula *Filioque* Symbolo Constantinopolitano adjecta græci immerito conqueruntur. 6) Nestorius errores, quorum vulgo insinulatur, vere docuit, ac proin merito & legitime damnatus est a Concilio Ephesino. 7) Quemadmodum Eutychetis error a Conc. Chalcedonenſi rite proscriptus est. 8) S. Stephanus P. decreto suo nunquam omnium promiscue hæreticorum baptismata probavit. 9) Nec *rebaptizantes* Ecclesiæ Romænæ communione privavit.

O. A. M. D. G.

